

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2025-11-17
Besvaras senast
2025-11-26 kl. 12.00

Till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

2025/26:206 Kinas retorik gentemot Japan

De senaste dagarna har den diplomatiska spänningen mellan Kina och Japan nått en ny, alarmerande nivå. Allt utlöstes av Japans nyvalda premiärminister Sanae Takaichi, som i ett uttalande beskrev en hypotetisk kinesisk attack mot Taiwan som ett existentiellt hot mot Japan.

Den japanska premiärministerns uttalande är inte bara en rimlig bedömning av Japans säkerhetsintressen – det är en nödvändig realitetspåminnelse i en region där geopolitiska risker växer för varje dag. Taiwan ligger bara ett stenkast från Japans territorium, och en konflikt där skulle inte bara hota fri navigering i Stilla havet utan också Japans ekonomiska livsnerv, inklusive halvledarindustrin som är avgörande för global teknik. Japans hållning är därmed inte aggressiv utan defensiv och proportionerlig: Landet har en moralisk och strategisk skyldighet att förbereda sig för scenarier som direkt hotar dess överlevnad. Därtill skulle en attack mot Taiwan, ett av världens mest demokratiska länder, vara en attack på just det styrelseskick vi i den fria världen värnar om – en attack på en likasinnad.

Kinas reaktion på detta har däremot, kanske inte helt oväntat men ändå, varit allt annat än proportionerlig; den har varit ondsint och kontraproduktiv. Beijing har inlett en aggressiv kampanj som inkluderar att kalla in Japans ambassadör, utfärda skarpa varningar om ”krossande nederlag” för Japan och till och med uppmana kinesiska medborgare att undvika resor dit på grund av eskalerande spänningar.

Sådana uttalanden från kinesiska talespersoner, inklusive hot om att Japan ”kommer att ångra sig bittert” om det fortsätter att ”provocera”, avslöjar en djupare problematik i Kinas utrikespolitik: en tendens att tolka varje utländsk oro som en personlig förolämpning mot landets suveränitet. Detta är inte diplomati; det är mobbning på internationell nivå. I stället för att engagera sig i konstruktiv dialog om regional säkerhet väljer Kina att eskalera retoriken, vilket inte bara försämrar relationerna med Japan utan också skickar en farlig signal till andra grannländer i Asien.

Japans position i Taiwanfrågan är inte bara rättfärdigad utan också nödvändig för att upprätthålla en fri och öppen indopacifisk region. Tokyo har länge betonat att en fredlig lösning är avgörande för allas skull och visar på en bredare konsensus inom Japans säkerhetsetablissemang: En kinesisk invasion

skulle inte stanna vid Taiwans stränder utan riskera att dra in hela Östasien i kaos – kanske mer än så.

Detta stöds av historiska prejudikat, som Japans koloniala band till Taiwan och dess nuvarande allianser med USA, som också ser Taiwan som en röd linje. Att understödja Japan här är att understödja principerna om suveränitet, demokrati och icke-aggression – värden som Kinas aggressiva kampanj nu aktivt underminerar.

I slutändan måste det internationella samfundet, inklusive Europa och USA, nu visa tydligt stöd för Japan. Att tita eller att försöka balansera genom att klandra båda sidor skulle bara uppmuntra Kinas revisionistiska ambitioner. Genom diplomatiska uttalanden, stärkt samarbete inom Quad-alliansen och ekonomiska incitament för regional stabilitet kan vi signalera att aggression inte tolereras. Japan står inte ensamt; det representerar en frontlinje för frihet i en alltmer instabil värld. Att backa det nu är inte bara ett stöd för Tokyo – det är en investering i global fred.

Mot bakgrund av ovanstående önskas utrikesminister Maria Malmer Stenergard svara på följande fråga:

Hur avser ministern att visa Japan sitt stöd i denna tid, sett till retoriken från Kina?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren